

РЕШЕНИЕ

№ 4212

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **969** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на Глава единадесета „Производства за обезщетения“ от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Делото е образувано по искова молба от Ф. Т. Ф., срещу ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ - МВР, с цена на иска 2 000 лева, като обезщетение за понесени неимуществени вреди през периода от 11.04.2019 г., до 14.04.2019 г., в резултат на „неизвършени задължения от административен служител – компетентен счетоводител при Главна дирекция „Национална Полиция“ – конкретно в нарушение на служебните си задължения, пренебрегнато осчетоводяване на платена глоба по фиш и предаването му на органите на НАП за принудително събиране“, заедно със законната лихва от завеждане на исковата молба.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощен адвокат, който: поддържа исковата молба; ангажира, освен приложените към същата писмени доказателства, свидетелски показания на К. Й. Г. – личен лекар на ищеца; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт, с писмени отговори и в съдебно заседание: оспорва исковата молба; представя писмени доказателства, които са приети без оспорване от страна на ищеца; желае юрисконсултско възнаграждение; представил е и писмена защита.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба, „само за обичайните неимуществени вреди“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

За да претендира обезщетяване на претърпени неимуществени вреди, ищецът се позовава на следните факти и обстоятелства.

На 09.12.2018 г. полицейски служител, при РУ на МВР, [населено място] наложил на ищеца Ф. Т. Ф. глоба от 20 лева с фиш, сериен № 0277539 (л. 5 от делото), за извършено нарушение по Закона за движението по пътищата. Още същият ден – на 09.12.2018 г. ищецът е заплатил глобата, в размер на 20 лева, посредством банков превод, по банкова сметка на МВР, видно от платежното нареждане на л. 6 от делото. Тези факти не са спорни, понеже се установяват от цитираните, неоспорени от ответника писмени доказателства.

Ищецът твърди, че въпреки плащането на глобата, през м. 04.2019 г. „се обадили от НАП“ за да го уведомят, че има непогасени задължения към Бюджета, които, ако не погаси незабавно, ще предадат на публичен изпълнител, за принудително събиране. Ищецът не сочи, не уточнява и не доказва, конкретно на която дата и кой му се обадил. Той, „силно притеснен“ посетил ТД на НАП – С., Офис „М.“, за да се осведоми за задължението си, както и да подаде годишната си данъчна декларация по ЗДДФЛ. Вероятно това посещение (без да е уточнена датата) е станало на 11.04.2019 г., предвид приложената към исковата молба справка от 11.04.2019 г., от информационната система на НАП (л. 7 от делото), видно от която, глобата по фиша от 09.12.2018 г. се води дължима. Твърди още, че: се наложило да прави възражение за липса на публично задължение, представляващо глобата от 20 лева, както и изрично искане за „сторниране начислените наказателни лихви“, което отнело няколко дни; от НАП отказали да приемат ГДД по ЗДДФЛ, поради наличното задължение, което затруднило подаването ѝ в срок, за ползване на данъчна отстъпка; през това време бил силно притеснен; кръвното му налягане „необичайно се повишило“ и това наложило консултация с „личен познат лекар“, за което му били предписани успокоителни. Причинените му „неудобства, притеснения, тревоги и ненужно разкарване при органите на приходната агенция, унизително отношение, за периода от 11.04.2019 г., до 15.04.2019 г.“ определя като неимуществени вреди, резултат от „неизвършени задължения от административен служител – компетентен счетоводител при Главна дирекция „Национална Полиция“ – конкретно в нарушение на служебните си задължения, пренебрегнато осчетоводяване на платена глоба по фиш и предаването му на органите на НАП за принудително събиране“.

От правна страна.

Съдът приема, че исковата молба е неоснователна и недоказана.

Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл.чл. 203-206), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ възлага на Държавата да отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни административни актове, действия/бездействие на административни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да съществува право на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните

предпоставки, които да са взаимно свързани, а именно: причинени вреди (в случая неимуществени); незаконосъобразен акт на орган или длъжностно лице на Държавата, отменен по съответния ред и/или незаконосъобразно действие (в случая) или бездействие на административен орган или длъжностно лице; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт/бездействието и настъпилата вреда. Възприето е в съдебната практика становището, че: „непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосноваващи причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите; преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат - т. е., които са адекватно следствие от увреждането; непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат“.

Предвид така очертаня фактически състав и по аргумент от чл. 4 ЗОДОВ, на изследване в процесния случай подлежи:

1. причинени ли са на ищеца Ф. Т. Ф. твърдените неимуществени вреди, така като са дефинирани от него и дали такива вреди са резултат от незаконосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице от ГД „Национална Полиция“;

2. установява ли се пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между незаконосъобразно бездействие и настъпили вреди.

На основание чл. 204, ал. 4 АПК Съдът дължи произнасяне, дали е на лице незаконосъобразно бездействие от страна на „административен служител – компетентен счетоводител при Главна дирекция „Национална Полиция“, такова, което като резултат е довело до това, че въпреки плащането на глобата от 20 лева, на 09.12.2018 г. този факт не е отчетен от информационната система на НАП, вкл. до 19.04.2019 г.

Според Съда, не се установява бездействие от страна на ответника.

Бездействието, по аргумент от чл. 256, ал. 1 и ал. 2 АПК представлява неизвършване на правни и/или фактически действия от страна на административен орган или длъжностно лице, каквито нормативен акт го задължава да извърши. В тежест на ищеца, който основава исковите си претенции с такова твърдение, е да установи и докаже: кой конкретно е административният орган (длъжностно лице), който е бездействал; кои са конкретните правни и/или фактически действия, които е длъжал да извърши, но не е извършил; кой нормативен акт го задължава да действа в смисъла, твърдян от ищеца. Такова доказване не бе проведено в настоящото съдебно производство. Ищецът е обозначил като административен орган ГД „НП“, а като длъжностно лице – „административен служител – компетентен счетоводител“, но не установява и не доказва, в изпълнение на кой нормативен акт е било длъжимо действието за „осчетоводяване на платена глоба по фиш и предаването му на органите на НАП за принудително събиране“.

Ответникът, посредством становищата си и представените писмени доказателства пояснява и доказва (л.л. 36-38; л.л.54-61), че технологичното администриране на фиша се състои в следното: въвеждане на фиша в автоматизираната информационна система на МВР „Управление на наложени глоби по наказателни постановления и извършване на плащания по тях през Интернет, SMS и WAP“ (АИС-АНД) от оправомощени за това със заповед на ръководителя на съответната структура по чл. 37 ЗМВР служители, след приключване на работната смяна на съставителя на фиша; тъй като

глобата по процесния фиш е платена на 09.12.2018 г. - преди фактическото въвеждане на данните за фиша в АИС-АНД, процесът на цялостно ѝ автоматично администриране е нарушен, понеже се касае за софтуер. За процесното плащане не е имало индикатор (въведени данни за фиша) в АИС-АНД, който индикатор да обвърже плащането с конкретен документ, т.е. – липсата на въведени данни за фиша е причината дигиталната информация от Банката, за неговото плащане да свърже този факт с фиш, поради което в АИС-АНД статусът на фиша е останал „неплатен“. Този статус, след изтичане сроковете за доброволно плащане (чл. 186, ал. 7 и чл. 190, ал. 3 ЗДвП) е причина, посредством автоматизирания обмен на данни за неплатени в срок за доброволно заплащане глоби информацията да бъде изпратена към информационната система „Събиране“ (И.), на НАП. Последното обстоятелство се явява „неизбежна софтуерна последица от автоматизирания информационен обмен на данни, между АИС-АНД и И., което предопределя автоматичната заявка за принудително събиране на глобата“. С оглед на това Съдът приема, че не е на лице бездействие от страна административен орган и/или на длъжностно лице от ГД „Национална Полиция“, досежно администрирането на данните за доброволно заплатена глоба по фиш, сериен № 0277539/09.12.2018 г. Несвоевременното отчитане на плащането се дължи на обективни причини, за които стана дума по – горе, но не на субективни.

Освен липсата на незаконосъобразно бездействие, определящо исковата като неоснователна, тя е и недоказана.

С представените писмени доказателства (л.л. 78-80) процесуалният представител на ответника опроверга твърденията на ищеца, обуславящи причиняване на неимуществени вреди. Ищецът е подал годишната си данъчна декларация на 11.04.2019 г. – датата, на която сочи да е посетил офиса на ТД на НАП – С., следователно е невярно твърдението му, че наличното в масивите на НАП задължение от 20 лева е причина да бъде отказано приемането на тази декларация. Освен това, крайният срок за подаване на декларации по ЗДДФЛ е последният ден на м. април, но ищецът сочи, че ангажираността му да оспори задължението е продължила до 15.04.2019 г. От писмото, от директора на Офис М.“ (л. 78) се установява още, че ищецът не е подавал нарочна молба за сторниране на лихви, както твърди. За исковия период ищецът не е ползвал и отпуск, поради заболяване (писмото на л. 80). Съдът не кредитира показанията на свидетеля, доктор К. Й. Г., която сам ищецът определя като „личен познат лекар“, в полза на ищцовите твърдения за „инцидентно повишено кръвно налягане“, което да е в причинна връзка с факта, че в информационната система на НАП не било отразено своевременно плащането на глобата от 20 лева. Свидетелят Ф. не отрича да се познава с ищеца, като споменава, че са съседни от 1992 г., както и че „през 2019 г.“ (неуточнен месец и дата) е посетил кабинета, при което е констатирала „високи стойности на кръвното налягане, напрегнатост, невроза“. Очевидно това състояние не е било обезпокоително, понеже лекарят, след като инжектирал лекарство за понижаване на кръвното налягане, предписал „леки успокоителни, на растителна основа“, и след това пациентът не е провеждал друго лечение. Тези показания не установяват и не доказват по несъмнен начин, че евентуалното здравословно неразположение на ищеца Ф., „през 2019 г.“ е резултат от изпитани от него негативни чувства: „неудобства, притеснения, тревоги и ненужно разкарване при органите на приходната агенция, унизително отношение“. Нормално е случай като процесния да породи негативни емоции, но като се вземе предвид, че се касае за сума от 20 лева, както и че твърденията за такива емоции се опровергават от

писмените доказателства на ответника, Съдът приема за недоказано причиняване на неимуществени вреди, именно като резултат от несвоевременното отразяване в информационната система на НАП „Събиране“ факта на плащане глобата по фиш, сериен № 0277539/09.12.2018 г.

Изложените мотивите, относно липсата на противоправно бездействие на ответника, както и на пряка, и непосредствена причинноследствена връзка между несвоевременното отразяване в информационната система на НАП, на плащане по фиша, обуславят отхвърляне на исковата молба.

Ищецът дължи да заплати на ответника, на основание чл. 10, ал. 4, предл. второ ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, определен в съответствие с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана предявената от Ф. Т. Ф., срещу ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ – МВР искова молба, за обезщетяване на неимуществени вреди - 2 000 лева, понесени през периода от 11.04.2019 г., до 14.04.2019 г., в резултат на „неизвършени задължения от административен служител – компетентен счетоводител при Главна дирекция „Национална Полиция“ – конкретно в нарушение на служебните си задължения, пренебрегнато осчетоводяване на платена глоба по фиш и предаването му на органите на НАП за принудително събиране“, заедно със законната лихва от завеждане на исковата молба.

ОСЪЖДА Ф. Т. Ф. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

